

ENTREVISTA

PASQUAL MARAGALL

«Gaudirem, sense estar-nos de res, de la glòria olímpica»

El propassat dia 23 d'octubre de 1990, en l'última de les visites que **Pasqual Maragall** ha fet a Granollers fins ara, el president del **COOB '92** i alcalde de Barcelona, destacava, en l'acte de constitució del **Comitè de la Subseu**, la gran importància que tenia «no caure en el desànim que poden provocar els petits problemes». Cinc mesos després, **Pasqual Maragall** sap perfectament que, a la capital del Vallès Oriental, tot funciona tal com s'havia previst, pel que fa a l'organització dels **Jocs Olímpics**: «Granollers, com a Subseu Olímpica d'handbol, està responent tal com esperàvem». Sobre aquestes i altres qüestions relacionades totes amb la gran cita esportiva dels **Jocs Olímpics del '92**, tracta aquesta entrevista que **Pasqual Maragall** ha concedit a «**Revista del Vallès**» per al número dos, corresponent a «**Granollers 92**».

Una Porxada de plata, màxim símbol de la ciutat, no falta entre els obsequis que **Pasqual Maragall** ha rebut, durant els darrers anys, al llarg de les visites que ha fet a diferents poblacions de Catalunya. Ella, la Porxada, serveix per introduir-nos en la conversa en una tarda, en la qual el president del **COOB '92** i alcalde de Barcelona té una atapeïda agenda de treball. El tema, com correspon a l'objectiu de la revista «**Granollers 92**», se centra, bàsicament, en els Jocs Olímpics i en el paper que juguen les subseus olímpiques en una cita esportiva d'aquesta magnitud.

Pasqual Maragall, esportivament, destaca, actualment, per ser un seguidor de molts esports i per practicar el ping-pong i el ciclisme. De jove, com la gran majoria, va jugar al tennis i al futbol. Mitja ala era, en futbol, en la posició en la qual es trobava més còmode. Com a jugador de tennis

manifestava «**que mai no havia mostrat tenir grans qualitats, tot i que sempre hi he posat la major voluntat**». Segur de les seves qualitats i capacitat, repta el periodista a un partit de ping-pong i deixa el dubte per al matx de tennis. Pel que fa a la bicicleta, i sempre que el seu treball li ho permet, la practica setmanalment, tot fent quilòmetres amb altres companys de sortida.

Com a seguidor, el màxim dirigent del **COOB '92** es decanta pel futbol i pel bàsquet. Entusiasta del **Barça**, «**aquest any sí, ja ho veurà**» sent una predilecció especial per jugadors com **Koeman**, («**Un jugador que realitza les jugades tot sentint la pilota i havent de mirar-la**»), **Goiko** i **Zubi**. Una de les obres amb més personalitats que s'han fet amb motiu dels Jocs Olímpics,

el Palau Sant Jordi, sap ja a aquestes altures molt del món de la cistella. **Pasqual Maragall**, enamorat d'aquesta «**gran obra de caràcter civil que tants elogis ha rebut per les característiques que presenta**», la cita durant l'entrevista, en repetides ocasions, per tal de destacar, encara més, l'admiració que sent per jugadors del bàsquet com **Trumbo** i **Nacho Solozábal**.

Falten poc més de catorze mesos per a la celebració dels Jocs Olímpics. Com valora vostè el treball realitzat fins ara, tenint en compte el gran compromís adquirit?

El projecte dels Jocs Olímpics de 1992 caldria dividir-lo en dos apartats que, tot i estar estretament lligats, presenten característiques ben diferenciades. D'una part tenim tot el que representa l'organització i aquesta responsabilitat ha recaigut en tres persones que fins a aquests moments estan donant prova d'una gran professionalitat.

"Granollers compta amb una gran afeció, amb molts equips practicants i amb una cultura handboliana que poques poblacions tenen."

Pasqual Maragall